

foc i lloc

Amb plena impunitat

Volem institucions que generin cercles virtuoses per fer prosperar el país

DELFI **ROCA**

L'any 1993, l'exdirector i ex-president de la Caixa Andorran de Seguretat Social (CASS) van ingressar a la presó per ordre del batlle, arran de la denúncia presentada pel llavors síndic general, després que la comissió legislativa d'Economia i Finances detectés irregularitats en la gestió del fons de pensions de la CASS. Eren altres temps. Veníem dels anomenats anys de plom europeus, quan la violència política exercida arreu va portar el poder al límit dels cops d'Estat. No se'n parla gaire d'aquella època perquè la narrativa del poder ha convertit la lluita social en violència sense sentit. La realitat és inequívoca: les desigualtats socials van fer rebel·lar la gent. Es van ocupar cases, fàbriques i facultats. També van explotar bombes i van morir persones. Ara, el panorama polític descrit per l'enquesta del CRES ens diu que estem a l'inici dels anys de plom de la política andorran. No com els va descriure Ricard Poy en una Tribuna, el 30-M, atribuint-los a les tenses relacions personals d'alguns polítics durant els anys noranta, sinó per la creixent desigualtat social que estem patint. Quan veus que els que comanden les institucions

polítics treballen més pel manteniment dels privilegis inherents a la qualitat de seguidor del partit de torn que per afavorir l'interès general, incentivant institucions polítiques i econòmiques més inclusives, més solidàries, que generin cercles virtuoses per fer prosperar les persones i el país, la gent s'emprenya. Més encara quan només veus moviments de política de saló per fer-nos creure que ho volen canviar tot, quan en realitat no es vol que res canviï. De seguir amb el model actual, altament extractiu, on només importa el tenir, no el ser, continuarem transitant pel "camí pedregós pel qual ens porta el Sr. Toni Martí des que va arribar al Govern", com va escriure el meu company d'SDP, el conseller general Víctor Naudi al seu article del passat 13-J -*Un futur compromès*- que descriu un país on la classe dirigent pot actuar amb plena impunitat; on segons qui la fa, no la paga; on la moralitat ja no importa i on la democràcia és de pa sucat amb oli. I on cap càrrec públic ha anat de patac a la presó malgrat les irregularitats de les que informa el Tribunal de Comptes. Són altres temps, diran. Sí, però continua sent Andorra.